

רע"פ 4131/21 - ואהל אבו סעלוק נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 4131/21

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: ואהל אבו סעלוק

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע בתיק עפ"ת 43277-05-21 מיום 2.6.2021 שניתן על ידי כב' השופטת גילת שלו

בשם המבקש: עו"ד מחאמיד ג'מאל

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (כב' השופטת ג' שלו) בעפ"ת 43277-05-21 מיום 2.6.2021, בגדרו נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בבאר שבע (כב' השופט א' אופיר) בתת"ע 6058-02-20.

רקע והליכים קודמים

1. ביום 8.9.2010 הורה קצין משטרה על הזמנתו של המבקש לדין בגין עבירת התרת נהיגה לבלתי מורשה לפי סעיף 10(ב) לפקודת התעבורה [נוסחחדש]. על פי עובדות כתב האישום וההזמנה לדין, התיר המבקש לנהוג ברכב מנועי בשליטתו ללא רישיון נהיגה תקף לסוג הרכב המדובר. מהבקשה עולה כי הרכב המדובר הינו מלגזה.

2. הדיון בתיק נקבע ליום 31.3.2020 אך נדחה פעמיים בשל מצב החירום שהוכרז בעקבות התפשטות נגיף הקורונה. לבסוף, נקבע הדיון ליום 2.10.2021, אך המבקש לא הופיע אליו. לאחר שקבע כי המבקש זומן כדין אך

נמנע מלהתייצב, הרשיעו בית משפט השלום במיוחס לו. לאחר שהעמיד את מתחם העונש ההולם על 3 ועד 10 חודשי פסילה, גזר בית משפט קמא את דינו של המבקש ל-6 חודשי פסילה מלהחזיק רישיון נהיגה, פסילה מותנית וקנס בסך 1,000 ש"ח.

3. המבקש הגיש לבית משפט השלום בקשה לביטול פסק הדין, וביום 2.5.2021 נדחתה בקשתו. בית משפט השלום עמד על כך שההזמנה לדיון נמסרה כדין לאדם המתגורר עם המבקש, ובהתאם הטענה כי לא קיבל זימון לדיון דינה להידחות.

4. המבקש ערער על פסק הדין לבית המשפט המחוזי, וזה דחה את הערעור. בית המשפט דחה את הטענה כי המבקש לא זומן לדיון כדין ולא ביצע את העבירה שיוחסה לו. כן דחה את טענת המבקש לעיוות דין, ולפיה הרכב המדובר הוא מלגזה לא תקינה, וכי הגורם הבלתי מורשה שנהג בה הינו עובד של טכנאי שהוזמן לתקן את הרכב. בית משפט קמא עמד על כך שבניגוד לטענת המבקש, על הדו"ח שניתן לו מצויה חתימה, וביחס ל"שתי החלטות הדחיה של בית המשפט נמצאים בתיק אישורי מסירה".

5. המבקש לא השלים עם פסק דין זה. מכאן הבקשה שלפניי.

נימוקי הבקשה

6. המבקש סבור כי נגרם לו עיוות דין המצדיק ליתן לו רשות ערעור. על פי הטענה, מעולם לא ניתנה לו הזדמנות לטעון לחפותו בפני בית המשפט, משדינו הוכרע ונגזר בהיעדרו. לטענתו, אישורי המסירה שהוצגו פגומים, משאלה אינם חתומים על ידי המוסר. בנוסף, נטען כי המבקש מתגורר עם אמו, אך החתימה על המסמך שנטען כי היא חתימת אדם המתגורר עמו אינה חתימתה של האם.

7. לגופם של דברים, טוען המבקש כי מעולם לא הרשה לאדם זר לנהוג במלגזה, וכי המלגזה ממילא הייתה מקולקלת. בנוסף, טוען המבקש כי הפקדת רישיונו תגרום לו לנזק כלכלי כבד וכי היא בלתי מוצדקת אף מפני שבנו של המבקש סובל ממחלת לב, והמבקש נדרש להסיעו לבתי חולים.

דיון והכרעה

8. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

9. הלכה היא כי רשות ערעור "בגלגול שלישי" תינתן רק במקרים המעוררים סוגיה עקרונית החורגת מעניינו הפרטני של המבקש, או כאשר קיים חשש ממשי לעיוות דין או לאי צדק מהותי (רע"פ 3697/21 חג'אזי נ' מדינת ישראל(30.5.2021)). עניינו של המבקש אינו נמנה עם מקרים חריגים אלה.

10. בקשת המבקש אינה מתיימרת להעלות שאלה עקרונית, וממוקדת כולה בעניינו הפרטני. עיקר הבקשה מתמקד בטענה לפיה הזימון לא נמסר לו כדין. טענה זו נדונה בבית משפט קמא ונדחתה, ואין בה כדי להצדיק מתן רשות ערעור (ראו והשוו, למשל: רע"פ 1186/21 אלעטאונה נ' מדינת ישראל (7.3.2021)). בכך די כדי לדחות את הבקשה.

הרבה למעלה מן הצורך, יובהר כי אין בטענות המבקש דבר גם לגופן. תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974 קובעת כי הנטל להוכיח שלא קיבל את ההזמנה, מוטל על המבקש. המבקש לא הציג כל ראיה לעניין זה. בהתאם, בדין קבעו הערכאות קמא כי ההזמנות הדרושות הומצאו למבקש כדין.

11. אשר ליתר טענותיו של המבקש, הרי שאף הן ממוקדות בעניינו הפרטני ולא מעוררות כל שאלה עקרונית או חשש לעיוות דין. הלכה למעשה, מהווים טיעונים אלה ניסיון לערוך "מקצה שיפורים", וכוללים בעיקרם חזרה על טענות שונות שהועלו בפני בית המשפט המחוזי, לצד טענות עובדתיות חדשות. בכך אין כדי להצדיק מתן רשות ערעור (ראו, למשל: רע"פ 4075/21 הרמן נ' מדינת ישראל (9.6.2021)).

12. סוף דבר, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ד' בתמוז התשפ"א (14.6.2021).

ש ו פ ט